

HET SPOOK VAN „SPECHTENSTEIN”

Toneelsprookje in drie bedrijven door

door

K. OUDES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SPOOK VAN „SPECHTENSTEIN”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **K. OUDES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JASPER BOVENBROEK, *bijgenaamd WRATJE*

MEVROUW SPREEUW, *zijn hospita*

STOER, *agent van politie*

BEPPIE, *eigenares van restaurant*

CONSTANTIA RIETEDIET) *rijke, ongehuwde zusters*
LOBELIA RIETEDIET)

PIER KOLOMBO, *een berucht individu*

SJEFFIE, *zijn medewerker*

LUMINA, *de fee*

Het 1e bedrijf speelt 's morgens in Wratjes kamer.

Het 2e bedrijf speelt een paar uur later op het terras van het „Kraaiendaals Koffiehuis“.

Het 3e bedrijf speelt in de namiddag van dezelfde dag in een lege kamer van het kasteel „Spechtenstein“.

(Hoewel decorwisseling bij het spelen van een toneelstuk menigmaal als een bezwaar wordt beschouwd, mag dit voor een kindertoneelstukje o.i. niet gelden. Het jeugdige publiek is altijd weer verrast, wanneer, bij het opgaan van het doek voor het volgende bedrijf, het toneel in een andere speelruimte is omgetoverd. Niettemin hebben wij met genoemd bezwaar zoveel mogelijke rekening gehouden. Met twee zéér eenvoudige kamerdecors en een bosdecor kan „Het spook van Spechtenstein“ gespeeld worden.)

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt voor het eenvoudige vertrek van mevrouw Spreeuw, bij wie Wratje sinds een maand inwoont. Midden achter een groot raam, dat open staat. — Een tafel en een viertal stoelen. — Op de vloer, tegen de achterwand, staat een gong (van het formaat als die, welke men in een kunsthandel e.d. kan kopen).

Als het doek opgaat, is mevrouw Spreeuw bezig haar laatste stoel te wrijven. Dan hoort men achter de coulissen Wratje een marsliedje zingen; vervolgens komt hij dappe marcherend en zingend links het toneel op, waarbij hij telkens voor de grap een hupje maakt. Op de punt van zijn neus zit een flinke wrat. In zijn handen heeft hij een houten hamertje (voor de gong) en een stukje schuurpapier. Nu schuurt hij het hamertje op de maat van het marsliedje, dat hij zingt.

WRATJE (*beëindigt de zang*): Zo, mevrouw Spreeuw, nu zal het wel gaan, hoop ik. (*keurt het hamertje*) Rrratteketat, wat is ie glad! Waar is de gong? Ik wil eens proberen.

MEVR. SPR.: Die staat hier! (*ze pakt de gong en zet hem op de tafel*)

WRATJE: Dank u! (*hij slaat éénmaal op de gong*) Haha, leuk, hè? (*slaat nog eens*) Hahaha, mooi, hè, mevrouw? Tralalala (*danst in 't rond*). Al ben ik geen timmerman, of meubelmaker, 't is toch een fijn hamertje.

MEVR. SPR.: Ja, dat heb je knap gedaan, Wratje. Weet je... als ik zo'n gong hoor, denk ik steeds weer aan de tijd, toen mijn man nog leefde.

WRATJE: Hoe zo, mevrouw?

MEVR. SPR.: Nu...., als wij de gong hoorden klinken, was het voor ons de tijd, om op te treden.

WRATJE: Om op te treden? Bedoelt u, dat u hebt toneelgespeeld, of zo iets?

MEVR. SPR.: Ja.... in de opera!

WRATJE: Ach mevrouw, maar daar wist ik niets van. Bent u operazangeres geweest?

MEVR. SPR.: Jazeker! En mijn man zanger! Alle grote rollen zongen en speelden wij samen! Niemand kon het zo goed als wij!!

WRATJE: Dan bent u ook zeker overal geweest?

MEVR. SPR.: Ja, overal! In Bremmerwoude, in Zijpendaal, in Loggerweert

WRATJE: Loggerweert, mevrouw? Maar dat is toch een heel klein dorpje? Daar voerden ze toch geen opera op?

MEVR. SPR.: Toch wel, hoor, heus waar!

WRATJE: En daar is maar zo'n klein toneeltje! Niet veel groter dan een hondehok!

MEVR. SPR.: O, maar dat hinderde niets! Mijn man en ik konden daar gemakkelijk staan!

WRATJE: Zozo! En wat voor opera's zong u dan, mevrouw?

MEVR. SPR.: Allerlei beroemde opera's zoals.... eh.... „De zwarte Hipkikker“, en.... eh.... „De kromme Breipen“, en „Het harde Kadetje“.

..

WRATJE (*lacht luid*): Hahaha, die mevrouw Spreeuw.... „Het harde Kadetje“ wat een naam! Nou, dat zullen dan wel mooie opera's geweest zijn, denk ik!

MEVR. SPR.: Geloof je mij soms niet? Ik zou nog best een aria uit „Het harde Kadetje“ kunnen zingen.

WRATJE: Hè ja, mevrouw, doet u dat eens!

MEVR. SPR.: Goed!... Best!..... Daar zal je nog van ophoren, Wratje!
(*stelt zich in postuur en zingt vals*):

Wat was het ha-a-a-a-ard,
Het kadè-è-è-ètje, kadè-è-è-ètje,
Het kadè-ètjoeoeoeoe!

WRATJE (*die moeite had om niet in lachen uit te barsten*): Nou, mevrouw, ik moet zeggen: ik had niet gedacht, dat u zó zingen kon.

MEVR. SPR. (*trots*): Dat zei ik je immers al? O, het publiek heeft ons overal stormachtig toegejuicht! (*Er wordt gebeld*) Hé, nu al bezoek, 's morgens om half tien? (*rechts af, komt terug met Stoer*) Wratje, meneer Stoer wil je even spreken. (*links af*)

STOER: Goeie morgen meneer.

WRATJE: Goeie morgen, agent. Gaat u even zitten. (*biedt stoel aan*) Er is toch niets vervelends aan de hand, hoop ik?

STOER (*legt zijn pet op een stoel*): O nee, maakt u zich maar niet ongerust. (*pakt zijn boekje en gaat links van de tafel zitten*) Ik kom om een paar inlichtingen betreffende het kasteel „Spechtenstein“.

WRATJE (*neemt plaats achter de tafel*): O juist.... Nou, het staat al een maand leeg, hè? Alles is er uitgehaald en verkocht.

STOER: Jaja, zozo. Mag ik eerst uw naam even noteren? Dat is nodig voor mijn rapportje, ziet u?

WRATJE: Dat begrijp ik, agent. Mijn naam is Wratje.

STOER: Wratje?.... Wat een typische naam... Is dat uw voor- of achternaam?

WRATJE: Allebei!

STOER: Kom meneer, geen grapjes, alstublieft.

WRATJE: Ik maak geen grapjes, agent; iedereen noemt mij Wratje, omdat ik zo'n mooi ding op mijn neus heb zitten. Rrrratteketat.... wat

een mooie wrat!

STOER (*schiet in de lach*): U bent een vrolijke Frans, meneer.

WRATJE: Gelukkig wel, agent. Maar ik heet geen Frans: mijn echte naam is Jasper Bovenbroek.

STOER (*spelt en schrijft langzaam*): J-a-s-p-e-r... o-n- d-e-r...

WRATJE: Nee, niet onderbroek.... ik heet Bovenbroek!

STOER: O, eh.... neem me niet kwalijk, dan heb ik het zeker verkeerd verstaan. Dus eh.... (*schrijft*) B-o-v-e-n-b-r-o-e-k. Mooi zo. Geboren?

WRATJE: Ja, agent, anders zat ik hier niet!

STOER: Ik bedoel: wanneer?

WRATJE: Ik ben twee en twintig jaar, dus rekent u maar uit.

STOER: Dat is dus... (*mompelt wat en schrijft*) En het adres hier is....
Mevrouw Spreeuw, Acaciastraat, nummer.....?

WRATJE : Twee honderd achttien, agent.

STOER (*schrijft*): Acaciastraat, twee honderd achttien, Kraaiendaal.
Juist! En wat is uw beroep?

WRATJE: Ja... op 't ogenblik heb ik, tot mijn spijt, geen vast werk. Ik was net een paar weken huisknecht bij baron Kuitenbrouwer....

STOER: Op het kasteel „Spechtenstein“?

WRATJE: Ja, op 't kasteel „Spechtenstein“ En toen is de baron plotseling overleden. Dat weet u waarschijnlijk wel?

STOER: Ja, dat weet ik. En beviel het u goed in dienst van de baron?

WRATJE: Goed, vraagt u? Het beviel me er reusachtig. Ik kon best met de baron opschieten! Rrratteketat, wat een fijne vent was dat! Maar ja, toen hij gestorven was, wou niemand van de familie in het kasteel wonen, en toen moest ik ook een andere betrekking zoeken....
Jammer....

STOER: Ja, dat is het. Als ik soms wat voor u weet, zal ik om u denken.

WRATJE: Dank u wel, agent, dat vind ik reuze aardig....

STOER: Geen dank. We moeten elkander toch helpen, als we kunnen nietwaar? Maar nu over dat kasteel „Spechtenstein“, hebt u daar de sleutels van?

WRATJE: Ja, agent, die heb ik. Het kasteel staat te koop. En nu heeft de familie van de baron mij gevraagd, of ik de mensen, die „Spechtenstein“ misschien zouden willen kopen, de sleutels wil geven. Dan kunnen ze het gebouw eerst eens rustig bekijken. Het staat trouwens ook in de advertentie. Wacht.... ik heb de krant bewaard (*pakt de krant*) Kijkt u maar! (*leest voor*): TE KOOP, het kasteel „Spechtenstein“. Sleutels te verkrijgen: Acaciastraat 218, Kraaiendaal. Ziet u wel?'

STOER: Ja, het is prima in orde, hoor, ik heb het gezien. En zijn er al mensen geweest, om het te bekijken?

WRATJE: Nee, voor zover ik weet, niet. Maar ik zal voor alle zekerheid mevrouw Spreeuw nog even vragen. (*links af, dadelijk terug met mevrouw Spreeuw*)

MEVR. SPR.: Nee, agent, er is niemand geweest, die het kasteel „Spechtenstein wilde bezichtigen.

STOER: Zozo. En een speciale bewaking van het kasteel is niet nodig, denkt u?

MEVR. SPR.: Welnee, agent, het hele gebouw staat leeg, nietwaar Wratje?

WRATJE: Ja, ik heb al verteld, dat alles er uitgehaald is en verkocht. Ik meen, dat er nog een ouwe kist staat, anders niet (*wijst op de gong*) Verder is dit het enige, dat er nog over gebleven is.

STOER: Zozo, dat is niet veel, hè?

WRATJE: Toen de baron nog leefde, en ik huisknecht op „Spechtenstein" was, vond ik hem in een hoek op de zolder, en omdat er geen hamertje bij was, zei de baron: „Jij mag dat ding wel hebben". 't Is toch een aardige herinnering, vindt u niet?

STOER: Zeker, dat is het.

WRATJE: En nu heb ik er zelf een aardig hamertje bij gemaakt. (*toont het en slaat op de gong*) Leuk hè?

STOER: Ontzettend aardig. Maar kom, ik moet gaan. (*staat op*) Meneer.... eh.... Bovenbroek, ik.... eh....

WRATJE: Zegt u maar Wratje, hoor agent.

STOER: Nu dan: Wratje, bedankt voor de inlichtingen.

WRATJE: Tot uw dienst, agent.

MEVR. SPR.: Zeg, meneer Stoer, hebt u nog wel eens iets gehoord van Pier Kolombo?

STOER: Nee mevrouw. We nemen aan, dat hij over de grens gevlucht is. Die zit wel in het buitenland.

MEVR. SPR.: 't Is maar te hopen!

WRATJE: Pier Kolombo? Was dat niet die vent, die alle peren en appels in eikels veranderde?

STOER: Precies! Ze wilden hem hier niet als burgemeester hebben en daar was ie zo nijdig om, dat hij pakte een tovermachinetje uit de kast en deed daar allerlei misdadige dingen mee.

WRATJE: Hoe kwam hij aan dat ding?

STOER: Nou kijk.... zijn vader was nog zo'n echte ouderwetse tovenaer, een bóze tovenaer, zie je? Die is indertijd ook het land uitgejaagd, en ik meen in Spanje overleden. En daar had Pier dat machientje van overgehouden.

MEVR. SPR.: Hebben ze dat ding niet verbrand?

STOER: Ja, de justitie heeft die machine laten vernietigen. Maar ik heb

het altijd verduiveld jammer gevonden, dat ze Pier zelf niet gearresteerd hebben, want het is een gevaarlijk heer, dat zeg ik je! Och ja, de politie heeft pech gehad, Pier wist op het laatste nippertje te ontsnappen.

WRATJE: Stel je voor, dat u hem tegenkwam, agent.

STOER (*lacht luid*): Hahaaaa! Ja.... nou! Hij zou een minuut later in de gevangenis zitten, dat verzeker ik je! Ik heet niet voor niks STOER!!.... Maar nu ga ik er vlug vandoor. Nogmaals bedankt, hoor Wratje. Dag mevrouw. (*Stoer rechts af, Mevr. Spreeuw groet terug. Wratje doet Stoer uitgeleide en keert dadelijk daarop terug.*)

WRATJE: Rrratteketat, wat een stoere agent is dat!

MEVR. SPR.: Ja, en een héél aardige man. Zeg, Wratje, ik ga naar de groenteboer, als jij ook weg gaat, draai je dan de voordeur op slot?

WRATJE: Natuurlijk, mevrouw, dat doe ik toch altijd?

MEVR. SPR.: Nu ja, je mócht het soms eens vergeten. Tot straks, dag!

WRATJE: Dag mevrouw. (*Mevr. Spreeuw rechts af*) Kom, ik zal mijn gongetje nog eens proberen. (*slaat luid op de gong*) Dat klinkt goed! En nu eens wat zachter. (*doet het*) Zo klinkt het ook mooi, vind ik. (*dan slaat hij bij toeval 4 x luid en daarna 3 x zacht op de gong. Plotseling wordt het donker, op het toneel en verschijnt in een mooi, heldere belichting de fee LUMINA achter het open raam, zij spreekt.*)

LUMINA:

Vier maal luid en drie maal zacht
Schenkt de gong haar toverkracht!
Dan verschijn ik voor de mensen,
Om te vragen naar hun wensen.
Ik ben LUMINA, de fee!
Zeg mij, vriend, zijt gij tevree?

WRATJE (*geheel van zijn stuk*): O.... neemt u mij niet kwalijk, dame.... eh. Lumina... ik.... eh.... ik... eh... wist niet, dat u zou komen als ik op de gong sloeg....

LUMINA:

Kom, je hoeft niet bang te zijn
Denk aan kasteel „Spechtenstein“
Waar 'k reeds acht maal ben geweest.
Spreek dus vrij en onbevreesd.

WRATJE: Ja, Lumina, dat zal ik doen; ik ben heus niet bang, maar ik heb u niet op „Spechtenstein“ ontmoet. Ik ben er ook maar een paar weken huisknecht geweest....

LUMINA:

Vijf en dertig jaar geleden
Was 't voor 't laatst, dat ik verscheen.

De barones is overleden,
En het Gong-geheim verdween.

WRATJE: Wat is dat dan voor een geheim, Lumina?

LUMINA:

Vier maal luid en drie maal zacht
Geeft de gong haar toverkracht!

WRATJE: Dan heb ik bij toeval juist vier maal luid en drie zacht op de gong geslagen, Lumina. En komt u voortaan iedere keer, als ik op de gong sla?

LUMINA:

Helaas, Wratje, slechts tien keer
Roept de gong mij, en niet meer.
Negen maal ben 'k nu verschenen.
'k Wil je alle hulp verlenen,
Maar bedenk.... na oproep tien,
Dan zal jij mij nooit meer zien.

WRATJE: Dat spijt mij heel erg, Lumina.... Maar als ik nu toch wat wensen mag, dan zou ik graag willen, dat ik mijn gong nog hónderd keer gebruiken mocht, om u te roepen....

LUMINA:

't Spijt mij, Wratje, maar mijn macht
Krijg ik door de gong haar kracht.
En zodra DIE kracht verdwijnt,
Komt voor Lumina het eind.
Blijft je wens dus on vervuld,
Daaraan heb IK heus geen schuld.

WRATJE: Mag ik nu nog een tweede wens doen, Lumina?

LUMINA:

Nee, je hebt je wens gedaan.
Nu nóg èèn wens zal moeilijk gaan.

WRATJE (*haastig*): Maar gaat u nog niet weg, goede fee, want ik wou u nog zeggen, dat ik op 't ogenblik zonder werk ben, doordat baron Kuitenbrouwer plotseling is gestorven, ziet u. En ik wil zo graag de handen uit de mouwen steken...

LUMINA:

Wratje, jongen, deze woorden,
O, die maken mij zo blij!
Want een echte, flinke kerel,
Beste Wratje, dat ben JIJ!
Daarom zal ik er voor zorgen,
Dat je weer aan 't werk kunt gaan.
Nu, gegroet, mijn flinke Wratje...

Tot je weer de gong zult slaan.

WRATJE: Ach, Lumina, wacht nog even.... Lumina.... Lumina!!! (*doch Lumina en belichting verdwijnen langzaam, terwijl het op het toneel weer licht wordt*) Jammer, ik had haar nog zo veel willen vragen.... Zou ik nog eens vier maal luid en drie maal zacht slaan? (*denkt even na*) Nee, dat zou dom zijn! Lumina verschijnt nog maar één keer, dus ik kan haar het beste roepen, wanneer ik haar dringend nodig heb (*pakt de gong*) Ik zet de gong op zijn plaats, en ik praat er met niemand over. Wacht, ik bind het hamertje er aan vast. (*doet dat en zet de gong weer bij het raam op de vloer*) Rrrratteketat.... dat was me wat! Ik ben er nog beduusd van. Maar, allee, dat zal wel over gaan, als ik een beetje gymnastiek doe. Opgepast, Wratje (*commandeert*): Rechte houding, hoofd op! Goed zo! (*staat kaarsrecht in de houding*) Spreidstand! (*doet het*) En vooroverbuigen en de handen tussen de benen doorzwaaien. Ja! (*doet zo en commandeert „Voor-achter-voor-achter“, enz.*) Nu langzaam knieheffen op de plaats! (*doet het*) Vlugger.... nog vlugger.... rrrratteketat, wat snel gaat dat! (*hij roffelt met zijn voeten op de vloer*) Goed zo, Wratje! (*er wordt gebeld*) Wie kan dat zijn? Mevrouw Spreeuw? Nee, die heeft een sleutel. (*rechts af en keert meteen daarop terug met Beppie*)

BEPPIE: Ja, Wratje, ik kom je wat vragen.

WRATJE: Neem even een stoel, Beppie. (*ze neemt plaats, evenals Wratje*) En vertel maar eens, wat wou je van me?

BEPPIE: Je weet, ik heb een restaurant met een terras.

WRATJE: Ja, het „KRAAIENDAALS KOFFIEHUIS“.

BEPPIE: Precies! Maar nu kan ik onmogelijk de klanten binnen en buiten op het terras op tijd bedienen. Nou sprak ik zo juist Stoer, de agent, weet je, en die zegt tegen me: „Vraag of Wratje je helpen wil. Die is huisknecht geweest bij baron Kuitenbrouwer, dus die zal vast wel goed kunnen bedienen. En die heeft op het ogenblik geen vast werk.“

WRATJE: Dat is ook zo, Beppie. En ik wil je natuurlijk graag helpen. Bedienen zal wel gaan, maar ja.... kellner is toch weer iets anders dan huisknecht! En vergeet niet, dat ik, vóór ik bij de baron kwam, altijd acrobaat ben geweest.

BEPPIE: Acrobaat?.... Jij, Wratje?.... In een circus?

WRATJE: Ja, ik trad op in Circus Almarini, met een troep van zes man. We maakten piramides, en zo, begrijp je wel. Toen heb ik op een keer een armspier gescheurd, en ja.... toen was het afgelopen.

BEPPIE: Wat zal je dan lenig zijn, Wratje?

WRATJE: Geweest, kind! Dat is voorbij! Als je acrobaat bent, moet je iedere dag je spieren onderhouden en oefenen. De laatste tijd deed

ik dat niet meer en dan word je stijf. Zo af en toe doe ik wel wat gymnastiek, hoor. Ik was er toevallig mee bezig, toen jij belde.

BEPPIE: Zulke oefeningen zouden voor mij ook nog wel eens goed zijn, denk ik.

WRATJE (*springt op*): Nou, zullen we er samen een paar doen? Ja, Bep, rrrratteketat, allee, trek je mantel even uit!

BEPPIE: Maar jò, ik heb geen tijd, ik moet naar de zaak!

WRATJE: Ach kom, die vijf minuutjes? En dan beloof ik je, dat ik vandaag nog bij je in de zaak zal helpen.

BEPPIE: Nou, vooruit! (*doet haar mantel uit*)

WRATJE: Zo!.... Nu rechtop, hè. Voorwaarts mars! (*ze marcheren achter elkaar het toneel rond, waarbij Wretje zingt*) Armen in de zij! En nu huppelen! (*ze doen dat*) Halt! Best gedaan, Bep! Nu gaan we boter wegen.

BEPPIE: Boterwegen?

WRATJE: Ja, kijk. Kom eens hier staan. Zo, de ruggen tegen elkaar en de armen inhaken, zo! (*ze beginnen nu met het zgn. boterwegen. Beppie gilt van het lachen. Op dat moment verschijnt mevrouw Spreeuw in de deuropening rechts, event. met een tas met groente*)

MEVR. SPR: Wel-heb-ik-van-mijn-leven, wat gebeurt hier?? (*Beppie en Wretje beëindigen hun oefening*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto